

ID: 121204

Blankosměnka

Podepíše-li výstavce (vlastní) blankosměnku, popřípadě podepíše-li takovou blankosměnku (vedle výstavce) směnečný rukojmí (a blankosměnka je předána remitentovi), zásadně mají oba směneční dlužníci uzavřenu s remitentem smlouvu o podmínkách a způsobu vyplnění blankosměnky. V případě, že blankosměnka byla vystavena jako prostředek zajištění jiné (kauzální) pohledávky, musí být již k datu jejího vystavení výstavci (i rukojmímu) zcela jasné (a to právě ve vazbě na charakter a výši zajištěné pohledávky) podmínky pro vyplnění údajů výše směnečné sumy a data splatnosti.

Podepsal-li žalovaný blankosměnku, která byla vystavena k zajištění pohledávky remitenta za výstavcem směnky vlastní ze smlouvy o úvěru, jako jednatel výstavce i jako směnečný rukojmí, svědčí mu jako směnečnému rukojmímu (při absenci jiné dohody s remitentem) stejné kauzální námitky jako výstavci směnky. Případná změna smlouvy o úvěru formou dodatku, sjednaného mezi remitentem a výstavcem (jednajícím týměž jednatelem) a z ní plynoucí důsledky na blankosměnkou zajištěnou pohledávku, se prosadí nejen ve vztahu k výstavci směnky, nýbrž i ve vztahu ke směnečnému rukojmímu. Přitom je za významné i to, zda směnečný rukojmí vznesl konkrétní výhrady, podle nichž taková změna měla (pro něj nepříznivý) vliv na zajištěnou pohledávku (její výši).

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 29 ICdo 36/2025-166 ze dne 26.2.2026)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce Budějovický Budvar, národní podnik, Budweiser Budvar, National Corporation, Budweiser Budvar, Enterprise Nationale, se sídlem v Č.B., proti žalovaným 1) Mgr. V.R., jako insolvenčnímu správci dlužníka Mgr. D.M., se sídlem v B., zastoupenému JUDr. L.Š. ml., advokátem, se sídlem v B., a 2) Mgr. D.M., zastoupenému JUDr. M.B., advokátem, se sídlem v P., o určení pravosti pohledávky, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 20 ICm 1383/2021, jako incidenční spor v insolvenční věci druhého žalovaného, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 27 INS 7757/2020, o dovolání druhého žalovaného proti rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. listopadu 2024, č. j. 20 ICm 1383/2021, 13 VSOL 265/2024-141 (KSBR 27 INS 7757/2020), tak, že rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. listopadu 2024, č. j. 20 ICm 1383/2021, 13 VSOL 265/2024-141 (KSBR 27 INS 7757/2020), se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Brně (dále jen „insolvenční soud“) rozsudkem ze dne 10. července 2024, č. j. 20 ICm 1383/2021-104, určil, že pohledávka žalobce P1 přihlášená v insolvenčním řízení dlužníka (Mgr. Dušana Matouška – dále jen „druhý žalovaný“) vedeném u insolvenčního soudu pod sp. zn. KSBR 27 INS 7757/2020 je po právu i v popřené výši 117.093,08 Kč (výrok I.) a rozhodl o nákladech řízení mezi žalobcem a oběma žalovanými (výrok II. a III.).

Vrchní soud v Olomouci k odvolání druhého žalovaného rozsudkem ze dne 27. listopadu 2024, č. j. 20 ICm 1383/2021, 13 VSOL 265/2024-141 (KSBR 27 INS 7757/2020), potvrdil rozsudek insolvenčního soudu ve výrocích I. a III. (první výrok) a rozhodl o nákladech řízení mezi žalobcem a druhým žalovaným (druhý výrok).

Odvolací soud vyšel (ve shodě s insolvenčním soudem) z toho, že:

1) Dne 23. prosince 2011 uzavřeli žalobce a Ladislav Čechovský (dále jen „L. Č.“) smlouvu o propagaci piva pivovaru Budějovický Budvar n. p. a podpoře jeho prodeje ev. č. 5/2012 (dále jen „smlouva o propagaci“), kterou se L. Č. (jako podnikatel) mimo jiné zavázal po dobu trvání smlouvy od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2016 odebírat od žalobce a prodávat sudové a lahvové pivo v blíže specifikovaných minimálních objemech. Žalobce se zavázal (mimo jiné) poskytnout L. Č. reklamní předměty na propagaci piva a dále částku 550.000,- Kč (+ „základní sazbu DPH“) jako úplatu za reklamní služby, která byla účelově vázána na zlepšení a udržení prostředí a vzhledu (označené) provozovny a zvýšení kvality hostinské činnosti. V případě nedodržení smlouveného odběru vzniklo žalobci vůči L. Č. právo na smluvní pokutu určenou procenty, o které byl odběr snížen (smluvní pokuta byla určena daným procentem z částky 132.000,- Kč). Dodatkem č. 1 ze dne 25. února 2013 byla doba trvání smlouvy o propagaci prodloužena do 31. prosince 2018; současně byl odlišně sjednán způsob výpočtu smluvní pokuty (smluvní pokuta byla určena z částky 94.291,- Kč).

2) Dne 1. ledna 2012 v Brně vystavil L. Č. směnku (označenou ev. č. 5/2012 BR) na řad žalobce na směnečnou sumu 508.886,- Kč splatnou v (označeném) platebním místě dne 29. července 2014 bez protestu, kterou jako směnečný rukojmí podepsal druhý žalovaný (dále jen „směnka“).

3) Podle směnečného vyplňovacího prohlášení vystaveného L. Č. (a předaného žalobci) dne 1. ledna 2012 byla směnka vystavena jako blankosměnka, a to „ke krytí všech pohledávek žalobce ze smlouvy o propagaci, včetně jejich případných dodatků“; do blankosměnky mohly být doplněny údaje data splatnosti (libovolný den po dni splatnosti jakékoli pohledávky ze smlouvy o propagaci), směnečné sumy [zahrnující (ale nepřekračující) veškeré pohledávky ze smlouvy o propagaci] a platebního místa.

4) V prohlášení avalisty ze dne 1. ledna 2012 druhý žalovaný (jako směnečný rukojmí) potvrdil účel vystavení směnky (a prohlásil, že byl seznámen s právy žalobce vyplývajícími ze směnečného vyplňovacího prohlášení).

5) Příhláškou P1-1 ze dne 20. července 2020 (ve znění doplnění ze dne 20. října 2020) přihlásil žalobce do insolvenčního řízení druhého žalovaného pohledávku ze směnky ve výši 559.167,86 Kč (380.822,86 Kč jistina a 178.345,- Kč „směnečný úrok“). Tuto pohledávku popřeli druhý žalovaný a jeho insolvenční správce co do výše 117.093,08 Kč (85.874,- Kč jistina a 31.219,08 Kč „směnečný úrok“); jako důvod popření uvedli, že blankosměnka byla vystavena ke krytí nároků ze smlouvy o propagaci, přičemž popřená částka se vztahuje k dodatku ze dne 25. února 2013, který byl podepsán bez souhlasu a vědomí druhého žalovaného. Prohlášení avalisty mají v části „včetně jejich případných dodatků“ za neplatné pro neurčitost.

Na tomto základě odvolací soud – cituje čl. I. § 10, § 28 odst. 1, § 30 odst. 1, § 31 odst. 2, § 32 odst. 1, § 47 odst. 1, § 48 odst. 1, § 75, § 77 odst. 1 a § 78 odst. 1 zákona č. [191/1950](#) Sb., zákona směnečného a šekového (dále jen „směnečný zákon“), § 37 odst. 1 zákona č. [40/1964](#) Sb., občanského zákoníku (dále jen „obč. zák.“), a § 198 odst. 1 a 2 a § 410 odst. 2 větu předposlední a odst. 5 zákona č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), a odkazuje na (označenou) judikaturu Nejvyššího soudu – dospěl k následujícím závěrům:

a) Žaloba o určení pravosti pohledávky ohledně částky 117.093,08 Kč byla podána včas, žalobce coby přihlášený věřitel, jehož nevykonatelná pohledávka byla na přezkumném jednání popřena, je k jejímu podání aktivně legitimován a žaloba směřuje proti pasivně legitimovaným žalovaným (druhému žalovanému, jehož úpadek je řešen oddlužením, a jeho insolvenčnímu správci, kteří popřeli přihlášenou pohledávku v rozsahu shora uvedeném).

b) Žalobce je vlastníkem směnky, která obsahuje všechny podstatné náležitosti; směnku podepsal druhý žalovaný jako směnečný rukojmí.

c) Směnka byla vystavena jako blankosměnka a žalobce ji byl oprávněn vyplnit v souladu se směnečným vyplňovacím prohlášením, podle něhož byly směnkou zajištěny všechny pohledávky ze smlouvy o propagaci a jejích dodatků (tj. i dodatku č. 1 o prodloužení doby trvání smlouvy o propagaci). Smluvním stranám nic nebránilo, aby si prostřednictvím blankosměnky zajistily vzájemné (kauzální) pohledávky; tímto způsobem mohly být zajištěny nejen pohledávky již existující, ale i pohledávky vznikající v budoucnu. V době vystavení blankosměnky nemusela být známa konkrétní výše zajištěné pohledávky; mohly být zajištěny všechny pohledávky, které (být v budoucnu) vzniknou z konkrétně vymezeného právního vztahu či dokonce všechny pohledávky vzniklé (i v budoucnu) mezi konkrétními subjekty. Potud odvolací soud odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 22. dubna 2009, sp. zn. 29 Cdo 2605/2007, uveřejněného pod číslem 19/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 19/2010“), a rozsudku velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 2015, sp. zn. 31 Cdo 4087/2013, uveřejněného pod číslem 103/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 103/2016“), jakož i na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. května 2021, sp. zn. 29 Cdo 1706/2019, a ze dne 29. června 2021, sp. zn. 29 Cdo 85/2020.

d) „Ujednání o zajištění smlouvy o propagaci, včetně jejích dodatků“ není neplatné (ani pro neurčitost). Vymezení zajištěných pohledávek mezi L. Č. a žalobcem je dostatečně určité; obsah dodatku č. 1 ke smlouvě o propagaci nemění její smysl a byl (i pro žalovaného) předvídatelný (viz možnost prodloužení doby trvání smluvního vztahu). V jiných podstatných parametrech nebyla smlouva o propagaci dodatky měněna (naopak došlo např. ke snížení částky pro výpočet smluvní pokuty). „Předmětné ujednání“ není neplatné ani pro rozpor s dobrými mravy; na tom nic nemůže změnit ani skutečnost, že „druhý žalovaný nebyl společníkem či statutárním orgánem výstavce směnky a nemohl tak ovlivnit obsah zajišťovaných kauzálních závazků“. Zajištění blankosměnkou totiž nebylo omezeno postavením avalisty ve vztahu k výstavci směnky, nýbrž bylo vymezeno vznikem pohledávek z konkrétního právního vztahu založeného smlouvou o propagaci včetně jejích dodatků.

Proto odvolací soud potvrdil rozsudek insolvenčního soudu jako věcně správný.

Proti rozsudku odvolacího soudu podal druhý žalovaný dovolání, které má za přípustné podle § 237 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), k řešení (následující) právní otázky dosud Nejvyšším soudem (podle jeho názoru) nezodpovězené:

„Je-li v případě zajišťovací blankosměnky závazek zajišťovaný avalistou vymezen za pomoci označení budoucího kauzálního smluvního vztahu, aniž je však tento smluvní vztah jakkoli limitován časově anebo svou výší a současně avalista není schopen do budoucna výši ani dobu trvání tohoto závazku nijak ovlivnit, je tento jeho závazek platný nebo je neplatný pro rozpor s dobrými mravy podle § 39 obč. zák.“?

Dovolatel shrnuje, že převzal rukojemství za L. Č. jako jeho zaměstnanec (obsluha občerstvení). Směnka měla zajišťovat závazky ze smlouvy o propagaci (včetně případných dodatků - viz dohoda o vyplňovacím právu směnečném a prohlášení avalisty). Mezi remitentem a výstavcem byl ale následně (25. února 2013) sjednán dodatek č. 1, jímž byla smlouva „prodloužena“ o 24 měsíců, čímž se „otevřela možnost k vyplnění větší směnečné sumy v případě nedodržení závazků výstavce“, a to posléze o 88.026,- Kč. Zmíněný dodatek byl uzavřen, aniž by s ním dovolatel souhlasil, popř. o něm byl alespoň informován.

Odvolacím soudem zmíněná judikatura Nejvyššího soudu na poměry dané věci nedopadá již proto, že

řešila situace, kdy byl avalista zároveň jednatelem a společníkem výstavce, tj. měl rozhodující vliv na utváření vůle výstavce. V projednávané věci je směnečným rukojmím žalovaný jako nepodnikající fyzická osoba, která není osobou ovládající výstavce a která je vůči remitentu ve slabším postavení (remitent je podnikatelem v oboru a avalista zaměstnancem). Za stavu, kdy mu nemohl být zřejmý obsah budoucího závazku (rozuměj závazku založeného až dodatkem č. 1 ke smlouvě o propagaci), považuje prohlášení avalisty, podle něhož směnka zajišťuje též pohledávky žalobce za L. Č. založené (i) jejími dodatky (dodatkem č. 1), v této části za neplatné pro rozpor s dobrými mravy podle § 39 obč. zák.

Proto požaduje, aby Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení; současně navrhl, aby Nejvyšší soud odložil právní moc napadeného rozhodnutí.

Usnesením ze dne 1. dubna 2025, č. j. 29 ICdo 36/2025-163, Nejvyšší soud odložil právní moc dovoláním napadeného rozsudku do právní moci rozhodnutí o dovolání podaném v této věci.

Dovolání je přípustné (§ 237 o. s. ř.) k řešení právní otázky dovoláním otevřené týkající se (ve výsledku) výše kauzální pohledávky zajištěné směnkou, a to ve vztahu mezi žalobcem a druhým žalovaným jako směnečným rukojmím, dosud Nejvyšším soudem ve srovnatelných skutkových poměrech beze zbytku nezodpovězené.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Nejvyšší soud v první řadě připomíná, že jeho judikatura je ustálena na těchto závěrech:

1) Blankosměnka se stává skutečnou směnkou (za předpokladu, že listina po vyplnění bílých míst má kvalitu směny) až vyplněním, a odtud teprve vznikají skutečná práva směnečná; děje se tak zpětnými účinky (ex tunc). Od vyplnění směny je nutno na tuto listinu pohlížet jako na úplnou směnku (jako by bývala již vydána jako úplná směnka). Tímto zpětným účinkem realizace vyplňovacího práva lze také na osoby, které se podepsaly na listinu ještě nevyplněnou, pohlížet jako na směnečné dlužníky. Srov. např. R 103/2016, k jehož závěrům se Nejvyšší soud přihlásil např. v usnesení ze dne 29. srpna 2024, sp. zn. 29 Cdo 2073/2022, uveřejněném pod číslem 37/2025 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R 37/2025“).

2) Vyplňovací právo (jehož podstata tkví v oprávnění doplnit do blankosměnky chybějící náležitosti a dovršit tak přeměnu pouhého zárodku směny na směnku úplnou) vzniká dohodou (smlouvou), uzavřenou mezi osobou podepsanou na blankosměnce a osobou, které byla blankosměnka vydána (tj. majitelem listiny). Tímto ujednáním je vymezen obsah vyplňovacího práva (tj. určeno, kdy a jakým způsobem může jeho nositel chybějící údaje do blankosměnky doplnit). Dohoda nemusí mít písemnou formu (postačí, je-li uzavřena ústně, případně jen konkludentně) a její obsah může být (jako v posuzovaném případě) zachycen i jen v jednostranném prohlášení, které pak slouží jako doklad o udělení vyplňovacího práva a jeho rozsahu. Srov. např. R 19/2010 a opět R 103/2016 a R 37/2025.

3) Podepíše-li výstavce (vlastní) blankosměnku, popřípadě podepíše-li takovou blankosměnku (vedle výstavce) směnečným rukojmím (a blankosměnka je předána remitentovi), zásadně mají oba směneční dlužníci uzavřenu s remitentem smlouvu o podmínkách a způsobu vyplnění blankosměnky. V případě, že blankosměnka byla vystavena jako prostředek zajištění jiné (kauzální) pohledávky, musí být již k datu jejího vystavení výstavci (i rukojmímu) zcela jasné (a to právě ve vazbě na charakter a výši zajištěné pohledávky) podmínky pro vyplnění údajů výše směnečné sumy a data splatnosti. Srov. opět R 37/2025.

4) Podepsal-li žalovaný blankosměnku, která byla vystavena k zajištění pohledávky remitenta za výstavcem směnkou vlastní ze smlouvy o úvěru, jako jednatel výstavce i jako směnečný rukojmí, svědčí mu jako směnečnému rukojmímu (při absenci jiné dohody s remitentem) stejné kauzální námitky jako výstavci směnkou. Případná změna smlouvy o úvěru formou dodatku, sjednaného mezi remitentem a výstavcem (jednajícím týměž jednatelem) a z ní plynoucí důsledky na blankosměnkou zajištěnou pohledávku, se prosadí nejen ve vztahu k výstavci směnkou, nýbrž i ve vztahu ke směnečnému rukojmímu. Přitom je za významné i to, zda směnečný rukojmí vnesl konkrétní výhrady, podle nichž taková změna měla (pro něj nepříznivý) vliv na zajištěnou pohledávku (její výši). Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. března 2018, sp. zn. 29 Cdo 5999/2017.

V poměrech dané věci nemá Nejvyšší soud pochybnosti o tom, že v rámci incidenčního sporu o určení pravosti pohledávky ze směnkou náležela dlužníku, který podepsal směnku jako směnečný rukojmí, (mimo jiné) i procesní obrana spočívající v (kauzální) námitce, podle níž směnka sice byla vystavena k zajištění pohledávky ze smlouvy o propagaci, včetně jejích případných dodatků, ale ve vztahu k němu (jako směnečnému rukojmí) nebylo možné co do výše zajištěné pohledávky přihlídnout k částce, která představovala smluvní pokutu vzniklou v důsledku porušení povinností L. Č. ze smlouvy o propagaci za dobu po 31. prosinci 2016 [z důvodu, že prohlášení avalisty je v části, podle níž je zajištěnou pohledávkou i pohledávka vzniklá na základě případných dodatků ke smlouvě o propagaci, neplatné, a dodatek č. 1 uzavřeli žalobce a L. Č. bez jeho souhlasu a vědomí].

Dále Nejvyšší soud zdůrazňuje, že pro určení obsahu a rozsahu zajišťovací povahy směnkou bylo rozhodující směnečné vyplňovací prohlášení L. Č. a prohlášení avalisty (druhého žalovaného), podle nichž byla směnka vystavena ke krytí všech pohledávek a nároků plynoucích ze smlouvy o propagaci, včetně jejích případných dodatků. Primárně tak šlo o pohledávky, jejichž druh, výše a období vzniku (viz časové omezení trvání smlouvy o propagaci od 1. ledna 2012 do 31. prosince 2016) musely být L. Č. i žalovanému známy (a tudíž předvídatelné), jelikož vyplývaly přímo z obsahu smlouvy o propagaci.

Zbývá posoudit, jaký vliv měl (mohl mít) na rozsah směnkou zajištěných pohledávek „dovětek“ obsažený v směnečném vyplňovacím prohlášení a v prohlášení avalisty, podle něhož jsou zajišťovány i pohledávky a nároky plynoucí z případných dodatků ke smlouvě o propagaci.

V této souvislosti Nejvyšší soud především neshledává opodstatněnými poukazy odvolacího soudu (a insolvenčního soudu) na (výše konkretizovanou) judikaturu Nejvyššího soudu.

Ve skutkových poměrech R 19/2010 byl totiž dovolacímu přezkumu podroben (jen) měnící výrok rozsudku odvolacího soudu ve věci samé ohledně (částičného) zrušení směnečného platebního rozkazu, přičemž Nejvyšší soud vyslovil závěr, podle něhož se směnečné vyplňovací prohlášení o tom, že směnka zajišťuje splnění všech pohledávek původního majitele směnkou za tamním kauzálním dlužníkem (a výstavcem směnkou), nemůže vztahovat i na pohledávky, které měl za tímto dlužníkem nabyvatel směnkou. Přitom se nijak nevyjádřil k otázce (ne)platnosti zmíněného prohlášení ve vazbě na způsob vymezení směnkou zajištěných pohledávek. V R 103/2016 pak nešlo o skutkový stav srovnatelný s projednávanou věcí co do způsobu vymezení směnkou zajištěné pohledávky. V poměrech usnesení sp. zn. 29 Cdo 85/2020 a sp. zn. 29 Cdo 1706/2019 rozhodoval Nejvyšší soud (i soudy nižších stupňů) o (ne)důvodnosti námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu za situace, kdy tamní žalovaní (směneční rukojmí) byli osobami oprávněnými jednat jménem výstavců směnek (šlo o jednatele společnosti s ručením omezeným nebo předsedu představenstva akciové společnosti). Ostatně, shora uvedenými usneseními Nejvyšší soud odmítl dovolání jako nepřijatelná podle § 243c odst. 1 a 2 o. s. ř.; k významu takových rozhodnutí viz bod 59. odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. prosince 2023, uveřejněného pod číslem 95/2024 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.

V projednávané věci šlo o situaci odlišnou potud, že směnečný rukojmí (druhý žalovaný) sice vystavil a žalobci předal prohlášení avalisty, v němž popsal důvod vystavení směnky (a svého podpisu na směnce jako směnečného rukojmí) shodně jako výstavce směnky (L. Č.), tj. k zajištění pohledávek ze smlouvy o propagaci, včetně jejích případných dodatků, přičemž tak učinil (viz jeho procesní obrana), ač v době vystavení prohlášení nevěděl, zda žalobce a L. Č. (následně) vskutku sjednají dodatek ke smlouvě o propagaci [a jakým způsobem tímto dodatkem upraví (doplní či změní) rozsah práv a povinností založených smlouvou o propagaci, a to ve vazbě na zajišťovací funkci směnky]. Přitom nešlo o situaci, ve které by z povahy věci (rozuměj jen z poměru výstavce a směnečného rukojmího) bylo možno usuzovat na shodnou vůli výstavce (L. Č.) a směnečného rukojmí co do obsahu sjednaného dodatku (a jeho významu na rozsah zajišťovací funkci směnky).

Jinak řečeno, namítal-li žalovaný, že mu nebylo (nemohlo být) jako směnečnému rukojmí známo (viz R 37/2025), že by směnka zajišťovala (mohla zajišťovat) i pohledávky založené až dodatkem č. 1, který (podle jeho názoru) podstatným způsobem a v jeho neprospěch (viz procesní obrana žalovaného ve spojení s popřením výše pohledávky) kvantitativně změnil zajišťovací povahu směnky, nemohl odvolací soud takovou procesní obranu vyhodnotit jako nedůvodnou jen proto, že žalovaný v prohlášení avalisty „odsouhlasil“ zajišťovací povahu směnky i ve vztahu k „případnému dodatku“ k propagační smlouvě, to vše v situaci, kdy směnečné vyplňovací prohlášení a prohlášení avalisty neobsahují žádné konkrétní vymezení možného obsahu (případného) dodatku ke smlouvě o propagaci, jde-li o druh, výši a období vzniku (takovým dodatkem nově) zajištěných pohledávek, a kdy z odůvodnění napadeného rozhodnutí není seznatelné, zda odvolací soud při výkladu prohlášení avalisty v tomto směru respektoval výkladová pravidla určená § 35 odst. 2 obč. zák. a § 266 zákona č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku (pro případ, že vztah založený mezi žalobcem a druhým žalovaným vyhodnotí jako obchodní) a zásady pro výklad právních úkonů formulované např. v důvodech rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. března 2000, sp. zn. 20 Cdo 2018/98, uveřejněného pod číslem 35/2001 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, a v nálezů Ústavního soudu ze dne 14. dubna 2005, sp. zn. I. ÚS 625/03.

Jelikož právní posouzení věci odvolacím soudem je neúplné a tudíž i nesprávné, Nejvyšší soud rozhodnutí odvolacího soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 243e odst. 1 a 2 o. s. ř.).

V další fázi řízení odvolací soud, jsa vázán právním názorem Nejvyššího soudu (§ 243g odst. 1 o. s. ř.), opětovně posoudí, zda ve vztahu mezi žalobcem a žalovaným směnka zajišťovala pohledávky (jen) ze smlouvy o propagaci nebo též (případně) nároky plynoucí (až) z dodatku č. 1 k této smlouvě, tj. nároky vzniklé za období po 31. prosinci 2016. Potud se neomezí na pouhé právní posouzení (ne)platnosti „dovětku“ (ve znění „včetně jejích případných dodatků“) obsaženého v prohlášení avalisty, nýbrž vyhodnotí, zda následně uzavřený dodatek č. 1 měl co do rozsahu (zvýšení) zajišťovací funkce směnky význam jen ve vztahu mezi žalobcem a výstavcem směnky (tj. mezi osobami, které tento dodatek sjednaly), nebo i ve vztahu k žalovanému.

Další články:

- [Restituce](#)
- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)

- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)
- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)